

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theodōritu Episkopu Kyru Kai Eyagriu Scholastiku Ekklesiastikē Istorìa, Eklogai Apo Tōn Istorion Philostorgiu Kai Theodōru

Theodoretus <Cyrrhensis>

Mogvntiae, 1679

VIII. De obitu Marciani, & de Imperio Leonis: & quomodo haeretici
Alexandriae Proterium quidem occiderunt; Timotheum autem Aelurum
Episcopum elegerunt.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14162

Εἰς τὴν μῆνα οὐκ ἔτι τὸν βίον λιμῶ με-
ταλάξαντο· μαίεσθαι δὲ τὸν
Βασιλείαν καί· ἔτι μάλιστα πρὸς ῥωμαί-
ους τῶν ῥωμαίων στρατηγὸν δολοφονηθέντα, κα-
τέχευε τὴν δόξαν σέβης ἔτι τρισίν.

Imperavit menses octo. Qui cum pe-
ste vitam finisset, Majorianus biennio
imperium obtinuit. Hic cum à Reci-
mere Magistro militum per fraudem
interfectus esset, Severus imperium
occupavit annis tribus.

Κεφ. η΄.

Περὶ τῆς βασιλείας τοῦ βασιλέως Λεοντίου καὶ αἰ-
σῆς ἀλεξανδρίων αἰρεσιῶν τὸν πρότερον ἀπεχρήσθη-
σι, τιμωροῦ τὸν ἀλλόθεν τὴν ἀρχιερωσύνην
παράδοσιν.

Ἐτι δὲ βασιλεύοντι ῥωμαίων σέβης,
Μαρκιανὸς τὴν βασιλείαν ἐναλλάξῃ, Β
πρὸς τὴν κρείττονα μεταχωρήσας λήξεν, ἐπι-
μύμονοις ἔτεσι τὴν βασιλείαν διακυβερνή-
σας, μνηστῆρον δὲ ὄντως βασιλικὸν καταλει-
πὸν παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις, ὅπως οἱ τὴν ἀλεξαν-
δρίων πυθόμωροι, τὴν κτὴν προεβίβη μὲν μείζονος
ἐπιμύχου, πλείους θερμότητος ἀνεβέβητο μῆνιν·
ἀλλὰ πῶς γὰρ τι χεῖμα πρὸς ἀρχὴν ὁ δῆμος,
κατὰ τὰς τυχούσας ἀφορμὰς ὑπεκκίναμα τῶν
ἀπορροῶν ἔχον ἤκιστα δὲ πάντων ὁ τῆς ἀλε-
ξανδρίας, πλήθος τε πολλῶν κομῶν, καὶ μάλιστα
ἀφανίστη ὡς συγκλύδω, καὶ ἀπαλογοῦ Ἰρά-
σῃ τὰς ὁρμὰς γαυρέμωρος· ὅθεν ἀμείλιφα
αὐτῶν τῶν βασιλευμένων τὸ πρὸς ὑχὸν κατάρρη-
ξάντι, πρὸς δημοτικὴν εἰσὶν τὴν πόλιν ἐκβα-
χθέντες, ἀγένη τε καὶ φέρον ὅπτη καὶ κατ' ἐβέ-
λεται τὰ πολλὰ δὲ καὶ παιγνίματα κατε-
σάναι, κατὰ ἡρόδοτον· ὡς ἀμασίδου
ἰστορεῖ, καὶ τοιαῦτα μὲν ὁ δῆμος ἔκρινε· ἔ-
μνη τὰ γε ἀλλὰ οἷς ἀντίς καὶ κατεφρόνησεν·
ἐπιηγήσαντες δὲ ἐν καιροῦ τῆς ἀλεξανδρίας,
καὶ ὅν διονύσιος τῶν στρατιωτικῶν ταγματῶν
ἠγέμενος, ἀμφιτὴν αἰὼν διετέθειν αἰγυπτιῶν,
ὑποβίβονται τιμωροῦ τὸν Ἰππικὴν αἰλκροῦν ἐς
τὸν τὸν δόχτιερωσύνης ἀνακίνα βασιμὸν, πρῶ-
τον μὲν τὸν μοναδικὸν ἐπιηδύσαντα βίον, ὑ-
σερῶν δὲ τοῖς πρὸς ἐπιήροις ἐναεβημένητα τὴν
ἀλεξανδρίων καὶ πρὸς τὴν μεγάλην ἀγα-
γόντες ἐκκλησίαν, ἢ καὶ σαρεῖ πρὸς ἀγορεύ-
εται, ἐπίσκοπον σφίσι πρὸς χειρὸς οἰαί, ἔτι
πρὸς εἰς ἀειδίον τε, καὶ τὰ τῆς ἱερατείας
ἀλλογενῶν· παρήσαν δὲ τῆ χειρὸς οἰαί
ἀσέβη· ὅ τὸ πηλυσίς πρὸς εἰδρῶ, πρὸς
τε ὁ δὲ ἰβηρίας μαίεμα δὲ πο-
ληχίς, αἰς τὰ ἀεὶ τῶν ἰσορῶν τὰ
τὸν βίον συγχεύσαντι ὡς ἔτερος ὅς φησι τὸν

CAP. VIII.

De obitu Marciani, & de Imperio Leonis: &
Quomodo Hæretici Alexandria Proterium
quidem occiderunt: Timotheum autem
Aelurum Archiepiscopum elegerunt.

Porro dum Severus Romæ Impe-
rium administraret, Marcianus
ex terrestri regno ad meliorem for-
tem translatus est, cum septem dun-
taxat annis imperasset, monumentum
autem prorsus regium cunctis mortali-
bus reliquisset. Morte ejus audita, cives
Alexandrini iram adversus Proterium
conceptam acrius ac violentius re-
novarunt. Plebs quidem omnis suo-
pte ingenio prona est ad iracundiam,
& ex levissimis causis anam tumultu-
andi arripit. Sed præ reliquis omni-
bus, hujusmodi est populus Alexan-
drinus, quippe qui maxima multi-
tudine abundat, eaque obscura &
promiscua hominum convenarum,
& præcipiti quadam audacia atque
impetu effertur. Itaque ajunt licere
illie cuivis, si voluerit, levissima oc-
casionē arrepta, populum ad pu-
blicam seditionem concitare, &
quod voluerit & contra quem voluerit
ducere. Sed & joci ac ludicris ut
plurimum delectantur, quemadmo-
dum de Amasi scribit Herodorus. Et
populus quidem Alexandrinus istius-
modi est. In aliis autem rebus haud-
quaquam spernendus. Igitur Ale-
xandrini, captato tempore quo Dio-
nysius Dux rei militaris, in superiore
Ægypto morabatur, Timotheum
quendam cognomento Aelurum, A-
lexandrinae urbis Episcopum eligunt,
qui prius quidem monasticam vitam
excoluerat, postea vero in numerum
Presbyterorum Alexandrinae Eccle-
siae fuerat adscriptus. Hunc ergo ad
majorem Ecclesiam, quæ Cæsaris di-
citur, cum duxissent, Episcopum si-
bi constituunt; Proterio adhuc lu-
perstite, & Episcopale munus obeun-
te. Interfuerunt autem ordinationi,
Eusebius Episcopus Pelusii, & Petrus
ex Hiberia oriundus, Episcopus Ma-
jumæ, quemadmodum commemorat is,
qui vitam Petri literis mandavit. Qui

quidem scribit, Proterium non à plebe Alexandrina, sed à milite quopiam interfectum fuisse. Porro cum Dionysius celerrime advenisset Alexandriam, urgente scilicet atrocitate rerum, quæ illic perpetrabantur: quidam ex Alexandrinis incitati à Timotheo, sicut scriptum est in litteris ad Leonem Augustum, Proterium interficiunt, gladio in ejus viscera adacto, cum is ad sacrum baptisterium confugisset. Eumque fune circumligatum ac suspensum, in loco, qui Tetrapylum dicitur, cunctis ostentant, irridentes ac vociferantes Proterium esse eum, qui occisus fuisset. Posthæc cadaver ejus per universam urbem raptatum incenderunt, viscera quoque ejus ferarum more degustare non veriti: sicut continet Libellus precum, quem Episcopi Egypti, & universus Clerus urbis Alexandrinæ miserunt ad Leonem, qui mortuo Marciano, ut jam dixi, Romanum imperium administrabat. Libellus autem sic habet. Pio & Christi amantissimo, & à Deo designato, Victori ac Triumphatori & Augusto Leoni, preces oblatae ab universis Episcopis Egyptiæ Diocesis vestrae, & à Clericis maxima & sanctissima Ecclesiæ Alexandrinorum vestrorum. Cum caelesti gratia tanquam eximum quoddam munus orbi terrarum concessus fueris, jure merito quotidie post Deum Reipublicæ providere non cessas, omnium Imperatorum sanctissime Auguste. Et post alia. Dumque tranquilla pax Orthodoxæ plebis, tum apud nos, tum in urbe Alexandria esset, rursus turbæ excitatae sunt, cum Timotheus statim post sanctum Chalcedonense Concilium, quo tempore duntaxat presbyter erat, ab Ecclesiæ Catholicæ communione & pace separasset se ac præcidisset, unâ cum quatuor aut quinque quondam Episcopis & paucis Monachis, qui pestifero Apollinaris & Eutychis errore perinde ac ipse impliciti tenebatur. Quam ob causam tunc canonicè depositi à beatæ memoriæ Proterio & ab universo Concilio Episcoporum Egypti, imperialem quoque meritò vindictam exsilio experti sunt. Et pauld post. Cumque tempus captasset obitus divæ recordationis Marciani Augusti, impiis vocibus ac maledictis nomen illius impudenter incessens, tanquam nullis legibus subjectus: Sanctum præterea & universale Chalcedonense Concilium perfricta fronte anathema

Α παθέρειον μη τὸν δῆμον, ἀλλὰ τῶν ἐπι-
 ωίων διαχρείσασθ. καλεῖται φῶτος ὁ δὲ
 τὴν πόλιν μὲν πλείους ἄρχας, τῶν γυρομένων
 ὁρημάτων σιωπῶντων αὐτὸν, ἀπὸ τοῦ ὅτι
 διαναστᾶσαν τὴν ἀσέως πυρρὴν σέβασαν ἡμεῖς
 ἀλεξανδρέων παροῦντος τιμοθέου, αἰετῶ
 φητὼ λέοντι, ἐπελθὼν τὸν παθέρειον δια-
 ζῶν, ἕξίφας κτ' τῶν ἀπλάγχμων ἀδελφῶν,
 τὸ πανάγιον βαπτιστήριον καὶ ἀπεφενύτα
 κ' καλωδίω παθέρειοι, ἀνά το καλεῖται
 τετραπύλοισι πᾶσιν ἐπέδ' ἐκινυον, ἑπι-
 ζῶντες τε κ' κραυγάζοντες, παθέρειον ἐναυ-
 Β ἀνήνημένον κ' μὲν ταῦτα τὸ σῶμα διὰ πᾶσι
 τ' πόλεως παθέρειοι, πρὸς παρὰ τοῦ
 ἀδελφῶν ἀπλάγχμων αὐτῶν ἴσα θεοῖσι δὲ
 σαδὲς ναρκήσαντες, ὡς πρὸ ταῦτα πάντα ἡ ἐ-
 σις παθέρειοι τῶν ἐπισκόπων τῶν ἀνά τῆ ἀ-
 πῶν, καὶ τὴν σύμπαντι κλήρῳ τῆς ἀσεί-
 ρης, πρὸς λέοντα τὸν μέγα μαρκιανόν, αἰε-
 ρῆται, τὴν ἐπικρασίαν τῶν ῥωμαίων παθέρειοι
 γεγεννημένη, ἥπερ γέγραπ' ἰσόμοιοι τέτοις
 δύσεβ' κ' φιλοχρεῖται κ' παθέρειο ἀναδελφῶν
 νικητῆ ἡρωπαίχῳ ὡς ἀδελφῶ λέοντι, δέησις πα-
 ρ' τῶ ἐπισκόπων πάντων τῆς ὑμετέρας αἰ-
 C κλησίας διοικήσεως, κ' κληρικῶν τῶν κτ' ἰν
 γίστην ὑμετέραν ἀλεξανδρέων ἀγιωτάτην ἐ-
 κλησίαν ἐκ τῆς ἀνωθεν χάριτος δῶρον τῶ
 παθέρειοι, εἰκότως ἐλήγει ὁ σημεῖον ὁ
 νῆ μὲν τὸν θεὸν προμηθεύει ὁ ἐναγῆσαι
 πάντων ἀνιοκεῖσθων ἀνυγασε κ' μεθ' ἑτερο-
 ἀσασιάς τε εἰρηνησῶν θεοδότησαν λαὸν πα-
 ἡμῖν τε κ' τῆ τῶν ἀλεξανδρέων ὑπαρχ-
 σης, πάλιν πμοθέου δόξα ἰσομόιοι ἐπι-
 καθολικῆς ἐκκλησίας κ' πίσεως, κ' δόξα ἰσομόιοι
 εὐθύς μὲν τὴν ἐν καλχηδόνι ἀγίαν σύνοδον
 Ἰνικαῦτα δῶρον πρὸς εὐλίαν τυχεράνοιο, αἰε-
 D τέταρτον ἢ πέντε μόνοις ποιεῖ ἐπισκόποις, κ' ὁ-
 λίγοις μονάζουσι, σὺν ἀπᾶσι τῶν ἀγέλικῶν δό-
 λναρίεσι τῶ καὶ ἐκείνοι νοσητῶν κακοδο-
 ξίαν δι' ἣν καθαιρεθέντες ὅτε κανονικῶς ἐπὶ
 τῆς θείας μνήμης προθέρειοι κ' πάσης ἀγίαν
 ακῆς συνόδου, βασιλικῆς εἰκότως σὺν ὁμο-
 κινήσεως ἐπειράθησαν ὡς μεθ' ἑτερο-
 σίας τε τὴν ἐνέειθεν πρὸς θεὸν ἐκδημίαν ὁ
 ἐναγῆσαι λήξεως μαρκιανῶν τε γυρομένων βασι-
 λέως, βλασφῆμοις τε φωναῖς, ὡς ἀνιόντι
 αἰαιδῶς καὶ αὐτῶ θρασυώμενοι, κ' τῶ ἀ-
 γίαν κ' οἰκουμενικὴν τὴν ἐν καλχηδόνι σύνοδον

ἀναθεματίζων ἀπερυθρασμένως, πλήθος δὲ
 μὴ ὠνητῶν τε καὶ ἀλόκτων Ἐπιστολέων, ἔ-
 ξουδύσας καὶ αὐτὸν τῶν θείων κανόνων καὶ τῆς
 ἐκκλησιαστικῆς κατὰ συνέσεως καὶ τῆς κοινῆς πολι-
 τείας καὶ τῶν νόμων, ἐπεσέφρησεν ἐαυτὸν τῆ ἀ-
 γία τῆς θεοῦ ἐκκλησίας, ἐχέσθη ποιμένα ἱεὺ καὶ δι-
 δάσκαλον, ἰὸν ἀγνώτατον ἡμῶν τὸν τινικαῦτα
 πατέρα καὶ ἀρχιεπίσκοπον παρθένου, τὰς ἱε-
 ρεῖας συνάξεις Ἐπιπέδου, ἔλκιδας ἀναπέμ-
 ποντα τῶν πάλιν ἡμῶν σωτήρι χριστῷ ὑπὲρ τῆς
 δισσεβέστων βασιλείας, καὶ ἔφιλοχρεῖσεν ὑ-
 μῶν παλάτιαν, καὶ μετόλιγα, καὶ μόνης διαγρο-
 μίνης ἡμέρας, ἐν τῷ Ἐπισκοπῶ καὶ τὸ ἔθος δι-
 ἀγνός τῆς θεοφιλεστάτης παρθένου, λαβῶν
 μετ' ἐαυτῶν ὁ τιμωθεὺς ἱεὺ καθαιρεθείας ἐν δι-
 κῆρας δύο ἐπισκόπων, καὶ κληρικῶν ὁμοίως τῶν ἐ-
 ξουδύσων, ὡς ἐφηνεν, οἰκίαν κατὰ κληρίδας, ὡς δὴ
 χειροτονίαν παρὰ τῶν δύο δεξιάμενος, μηδενὸς
 τὸ σύνολον τῶν καὶ τῶν αἰγυπτιακῶν διοίκησιν
 ἔθετο δὲ ὡς ἐπισκόπων παρὸν καὶ τὸ εἰ-
 δὸς ἐπὶ ταῖς τοιαύταις τῆς ἀλεξανδρέων ἐ-
 πισκόπων χειροτονίας, ἐπὶ λαμβάνει μὴ ἐνό-
 μισε, τῆς ἀρχιεπισκοπῆς καθέδρας, μοιχείαν
 παρὰ δὴ λῶς τολμήσας καὶ τῆς ἐχέσσης ἐκκλη-
 σίας τὸν ἐαυτῆς νυμφίον, καὶ σπεργεῖν ἐν αὐ-
 τῇ τὰ θεία, καὶ κανονικῶς τὸν οἰκίον διέποιον
 Ἰρῶνον, ἔμετ' ἔτερον, ἔδεν ἔτερον ἦν ποιῶν τὸν
 μακάριον ἐκείνον, ἢ τὸ πόνον δὲ ναυτῆ ἰεργῆ καὶ τὸ
 γεγενημένον, καὶ τὸ σέπλον κατὰ λαβῶν βα-
 πτιστήριον, φάσγοντα τῶν ἐπ' αὐτῶν τευχόντων
 παρὰ φόνον τῶν ἐφοδῶν, ἐν ᾧ μάλιστα τόπων
 καὶ βαρβαρίων καὶ πᾶσιν ἀγρίοις ἀνθρώποις ἐγί-
 νησθεός, τοῖς καὶ μὴ εἰδῶσι τὸ σέβας τῶν τόπων, καὶ
 τῶν ἐκείθεν βρυχῶσαν χάριν, ὁμῶς οἱ τὸν ἐξ
 ἀρχῆς τιμωθεὺς σκοπὸν εἰς ἔργον προαγαγεῖν
 παρὰ ἀζούτες, οἱ μὴ ἦ ἐν τοῖς ἀχράντοις ἐκείνοις
 ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς ἀνεχόμενοι σώζονται, ἔτε τὸ σέβας
 αἰδέσθαι ἐπὶ τῶν, ἔτε τὸν καιρὸν ἦν γὰρ σω-
 τῆς πάχα πανήγυρις, ἔτε τῶν ἱερῶν ὡν
 αὐτῶν φειξάντες μεσιδύσαν θεῶν καὶ ἀν-
 θρώπων, ἀποκλένεται τὸν ἀνεύθυνον, σφάττε-
 σιν αὐτὸν ἀπηνῶς μετ' ἡ ἀλλων ἐξ, καὶ παρὰ γα-
 γόντες τέτε τὸ λείψανον πανταχῶς καλατε-
 τωμένον, ὁμῶς τε παρὰ ὑβρίων κατὰ πάν-
 τα σχεδὸν τόπον τῆς πόλεως, καὶ καλα-
 τωμένους ἀντὶς χρετλίως, ἠκίζοντο ἀνη-
 λῶς τὸ τῶν πληγῶν ὅσα αἰδῶ ἀνόμενον σώ-
 μα διάτμῶν τε καταμέλῃ καὶ ἐδὲ τῶν

A
 tizans, multitudinem hominum vena-
 lium ac seditiosorum post se trahens,
 quos contra divinas regulas & Ecclesi-
 asticam disciplinam, contra leges &
 Rempublicam armaverat, in sanctam
 Dei Ecclesiam irrupit, quæ pastorem
 & doctorem tunc temporis habebat
 sanctissimum nostrum Patrem & Ar-
 chiepiscopum Proterium, qui tum so-
 lennes collectas celebrabat, & Serva-
 tori omnium nostrum Christo preces
 ac vota faciebat pro religioso Imperio
 vestro & pro Christi amantissimo Pala-
 tio. Et post pauca. Deinde unico
 die elapso, cum Proterius Deo charis-
 simus juxta morem in Episcopali do-
 mo moraretur, Timotheus assumptis
 secum duobus Episcopis, qui legitime
 fuerant destituti, & Clericis, qui simi-
 liter, ut jam diximus, exilio damnati
 fuerant: perinde ac si ordinari posset à
 duobus Episcopis: nemine omnino ex
 Orthodoxis Episcopis Ægyptiæ Di-
 acecesis præfente, quemadmodum in
 hujusmodi ordinationibus Episcopi A-
 lexandrini fieri solet, Archiepiscopa-
 lem sedem sicut ipse quidem putavit,
 occupat: adulterium palam inferre au-
 sus Ecclesiæ, suum ipsius sponsum ha-
 bentis, qui sacra in ipsa faciebat, & qui
 sedem suam juxta canonum præcepta
 administrabat. Et aliquanto post.
 Nihil aliud facere potuit B. Proterius,
 quàm sicut scriptum est, dare locum
 iræ, & ad venerandum baptisterium
 confugere, ut eorum qui ad eadem fa-
 ciendam irruerant, impetum declina-
 ret: quo maxime in loco, ipsis etiam
 barbaris, & universis feris hominibus,
 qui sanctitatem ejus loci & promanan-
 tem inde gratiam ignorant, terror qui-
 dam oboriri solet. Nihilominus ta-
 men hi, qui Concilium, quod Timo-
 theus ab initio habuerat, ad effe-
 ctum perducere studebant, qui ne in
 immaculatis quidem illis septis Prote-
 rium servari sustinebant; nec loci san-
 ctitatem reveriti, nec tempus ipsum: e-
 rat enim tum dies festus Paschæ salu-
 taris: nec sacerdotii dignitatem reformi-
 dantes, quæ inter Deum atque ho-
 mines sequestra est, infontem occi-
 dunt, cumque eo lex alios crudeliter
 mactant. Et cadaver illius undequa-
 que vulneratum circumducentes, per
 cuncta fere civitatis loca raptant atro-
 citer, miserandum in modum ei insul-
 tantes, & corpus sensus omnis expers
 absque ulla misericordia verberan-
 tes, ac membratim sectantes. Ac ne-

quidem veriti sunt, ferarum more vi-
 scera illius degustare, quem paulo ante
 inter Deum atque homines interpre-
 tem ac sequestrum habere videbantur.
 Postremo quod reliquum erat corporis
 cum in rogam conjecissent, cinerem in
 ventos sparserunt, quasvis bestias cru-
 delitate longe superantes. Quorum o-
 mnium malorum auctor atque archite-
 ctus fuit Timotheus. Porro Zacharias
 hæc in historia sua narrans, horum ple-
 raque ita, ut dixi, gesta esse, fateatur, sed
 Proterii culpâ, qui gravissimos tumul-
 tus in urbe Alexandria excitaverat.
 Nec à Populo, verum à quibusdam mi-
 litaribus ea perpetrata esse contendit,
 nilus auctoritate Epistolæ quam Timo-
 theus ad Leonem Imperatorem scrip-
 psit. Cæterum ad hæc vindicanda Leo
 Imperator Stilam misit.

ἐπιτοὺς ἀπογένηαι καὶ τὰς θῆρας φειδόμενοι
 αἰέτως, ὄνυχον μάλιστα θείων ἀνθρώπων ἐ-
 αγγέλιον ἐνομήθησαν. πνεῦμα παρὰ τοῦ
 τοῦ ὑπολειφθέντος αὐτοῦ σώματος, τὴν ἐπιτοὺς καὶ
 τοῖς ἀνέμοις παρέπεμπον, θηρίων πᾶσαν ἰ-
 περεσκόνισαν ἀγριότητι. ὡν ἀπάντων αὐ-
 τοῦ καὶ τῶν κακῶν ἑφ' ὅσον οἰκοδόμος καθεστ-
 κήμιος. τὸ ὕψι τοῦ Ζαχαρίας τὰ πρὸς
 τῶν ἀπογένηαι δοκεῖ, περὶ ἁγίου μὲν
 τῶν πλείων, ἐξ αἰτίας δὲ πρὸς εἰς, μεγίστος
 ταραχὰς τῆς ἀλεξανδρινῆς ἐμπούσεως. οὐ
 ἐπιτοὺς δὲ μὲν ταῦτα τέλομαι, ἀλλ' ἐκ τῶν
 στρατιωτικῶν, ἐξ ἐπιστολῆς τιμοθέου πρὸς
 πρὸς λέοντα γερηνυμῆν. τῶν μὲν ἐν ἐπι-
 τῶν δίκην εἰλας πρὸς τὴν βασιλείᾳ λέοντος
 ἐπιπέμψαι.

CAP. IX.

De Circularibus litteris Leonis Augusti.

Scripsit etiam circulares litteras ad
 omnes orbis Romani Episcopos, &
 ad eos, qui in vita monastica excelle-
 bant, interrogans eorum de Chalce-
 donensi Synodo, tum de ordinatione
 Timothei cognomento Æluri. Simul
 etiam misit ad eos exemplaria libello-
 rum precum, qui ipsi oblati fuerant tam
 ex parte Proterii, quam ex parte Timo-
 thei Æluri. Porro Circulares Leonis
 litteræ sic habent. Exemplar Epistolæ
 sacre piissimi Imperatoris Leonis, mis-
 sæ ad Anatolium Constantinopolis E-
 piscopum, & ad Metropolitanos, & re-
 liquos totius orbis Episcopos.

Imperator Caesar Leo Pius, Victor,
 Triumphator, Maximus, semper Au-
 gustus, Anatolio Episcopo. Erat hoc
 quidem in votis pietati meæ, ut omnes
 Orthodoxæ & sanctissima Ecclesiæ,
 cunctæ item urbes Imperii Romani,
 maxima quiete fruerentur, nec quid-
 quam accideret, quod earum statum
 tranquillitatemque turbaret. Quæ
 verò nuper Alexandria contigerint,
 ea sanctitati tuæ nota jam esse equidem
 non dubito. Sed tamen ut rem om-
 nem accuratius possis cognoscere,
 quæ causæ tanti tumultus, tantæque
 perturbationis extiterit, exemplaria
 libellorum precum, quos religio-
 sissimi Episcopi & Clerici ex supra di-
 cta urbe Alexandria, & ex Ægyptiaca
 Diœcesi ad urbem Regiam Constan-
 tinopolim venientes, advertebas Timo-

Κεφ. 9.

Πρὸς τὸν ἐγκύκλιον λέοντα βασιλέως.

Ἐγκύκλιος ἡ χρηταί γε μασιν ὄλεον
 τῶν ἀνα τῶν ἑωμαϊκῶν πολίτων ἐπι-
 σκόπων πυνθανόμενος, καὶ τῶν ἐν τῶν μονα-
 κῶν διαπερτόνων βίᾳ, ἀεὶ τῆς ἐν καλῶν
 συνόδῳ, καὶ τῆς τιμοθέου τὸ ἐπικλην αἰδέου χε-
 ρεθῶνας, διαπερτόνων καὶ τὰ ἰσα τῶν
 ἐπιδομένων ἀπὸ δέσεων ἐκ τῆς μόρας
 πρὸς εἰς, ἐκ τῆς τιμοθέου ἑαίερα. συγκα-
 τὰ ἐγκύκλια τῶν ρήμασιν ἰσον θεί-
 γραμμάτων τῶν δις ἐβίβασε βασιλείᾳ λέ-
 ος, πεμφθέντος ἀνατολίῳ ἐπισκοποῦ καὶ
 ἰωνεπόλεως, καὶ τοῖς καὶ τὴν οἰκουμενὴν ἀπασα
 μητροπολίταις, καὶ λοιποῖς ἐπισκόποις.

Ἀποκρίσας καὶ σαλέων, δις ἐβίβασε, νικη-
 τῆς, περὶ αὐτῶν μέγιστος, αἰσέβαστος ἀνγε-
 σθ, ἀνατολίῳ ἐπισκόπῳ. δι' ὁμοῦ μὲν τῆ
 ἐμῆ δις ἐβίβασε, ἀπασα τὰς ὀρθόδοξας ἀγι-
 τῆτας ἐκκλησίας, ἐτι γερμὴν καὶ τὰς ἰσον τῶν
 ἑωμαϊκῶν πολίτων πόλεις, μεγίστης ἰσυχίας
 ἀπολαύειν, μὴ δὲ ἐπισημάνει τὴν αὐτῶν κα-
 τὰ τῶν ἰσυχίας καὶ γαλήνης διαλαρόν. οὐκ ἔστι τῆ
 ἀλεξανδρινῶν ἐναγγέλιον συνέβη, εἰδέναι μὲν
 ἤδη περὶ ἐμῶν τὴν σὴν ὁσιότητα. ἵνα ἡ τε-
 λεώτερον ἀεὶ πάντων διδασκῆς, ποῖα αὐτῶν
 τῶν ἐπιτοὺς φορῶν καὶ τῶν συχῶν γενομένων
 ἰσυχίας δέσεων ἀς οἱ δις ἐβίβασε ἀποπισκοπῆ
 καὶ κληρικῶν διὰ τῆς πρὸς εἰς τῶν πόλεως καὶ
 τῶν αἰγυπτιακῆς διοικήσεως εἰς τὴν βασιλείᾳ
 καὶ ἀνὴρ πόλιν παραγράμμοι καὶ τιμοθέου